

Llei 8/2022, del 31 de març, de seguretat privada (Text refós per LesLleis.com)

Índex

[Mostra/Amaga]

- Exposició de motius
- Títol I. Disposicions generals
 - Article 1. *Objecte*
 - Article 2. *Àmbit d'aplicació*
 - Article 3. *Finalitats*
 - Article 4. *Activitats de seguretat privada*

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 31 de març del 2022 ha aprovat la següent:

Llei 8/2022, del 31 de març, de seguretat privada

Exposició de motius

L'apartat 1 de l'article 9 de la Constitució reconeix a totes les persones el dret a la llibertat i a la seguretat. Aquesta estreta vinculació entre aquests dos drets posa clarament de manifest que la seguretat esdevé un dels pilars fonamentals per garantir l'espai de convivència i de llibertat que són imprescindibles en una societat moderna, per tal que els ciutadans puguin gaudir plenament dels drets que els hi són reconeguts.

Tot i que la preservació de la seguretat pública recau en el Cos de Policia d'Andorra, l'existència de la seguretat privada es configura com un mecanisme de prevenció efectiu enfront d'una activitat delictiva i, en un món en constant canvi i amb una interrelació creixent, es considera una part indispensable del conjunt de mesures destinades a la protecció de la societat i a la defensa dels drets i interessos legítims dels ciutadans.

Certament, el Principat d'Andorra disposa des de fa anys d'una normativa en matèria de seguretat privada, orientada a la regulació dels vigilants privats i dels detectius privats. Tanmateix, els Decrets dels M.I. Srs. Veguers de dates 9 de novembre de 1981 i 21 de maig de 1992 que ara es deroguen, ordenaven de manera poc precisa les funcions dels vigilants privats i dels detectius privats i a la vegada ometien la regulació d'activitats que han aparegut necessàries per fer front als nous riscos.

Aquesta Llei pretén actualitzar una legislació que, tot i la seva utilitat, ha esdevingut insuficient, per regular un sector cada vegada més complex i polièdric. En conseqüència, la present Llei s'articula en 63 articles dividits en sis títols amb la voluntat de regular, de la manera més completa i precisa, l'àmbit de la seguretat privada com a complement de la seguretat pública.

El títol I de la Llei identifica l'àmbit de les activitats de seguretat que poden assumir les empreses de seguretat, les empreses privades amb vigilància pròpia i els detectius privats, i defineix els principis rectors que han de guiar qualsevol activitat de seguretat, posant especial èmfasi en el respecte a la normativa i a la col·laboració amb el Cos de Policia. A la vegada, també crea un Registre de seguretat privada que té per finalitat centralitzar totes les persones, físiques o jurídiques, vinculades a la seguretat privada i d'aquesta manera facilitar-ne un millor control i seguiment.

El títol II de la Llei descriu els requisits i els deures professionals que han de respectar les empreses de seguretat i els despatxos de detectius privats. També recull i regula una singularitat de la realitat andorrana, en establir els deures i les obligacions d'aquelles empreses privades que, tot i no tenir per funció la prestació de serveis de seguretat privada, tenen en plantilla personal de seguretat destinat a la seva pròpia protecció. A la vegada, la Llei també preveu com a novetat que aquestes empreses privades disposin d'escortes privats.

El títol III defineix la llista de professionals de la seguretat que inclou la creació de dues figures fins ara desconegudes: l'escorta privat i el director de seguretat. També fixa els requisits que ha de complir el personal de seguretat privada i, en particular, introdueix uns nous requisits destinats a reforçar la capacitat i la professionalitat de les persones que desenvolupen funcions de seguretat privada. En concret, preveu, d'una banda, la superació d'unes proves que acreditin els coneixements i la capacitat per desenvolupar aquestes funcions i, de l'altra, estableix uns requisits específics per als detectius privats i els directores de seguretat. Aquest títol també posa èmfasi en la formació inicial i continua que han de seguir i a les proves que han de superar els vigilants i escortes privats amb la finalitat de garantir un nivell de professionalitat i, a la vegada, regula la creació dels centres de formació, establint els criteris que han de respectar. Finalment, es defineixen de manera precisa les atribucions i les funcions del personal de seguretat privada, entre les quals destaquen els controls i les mesures de verificació que poden adoptar, així com els mecanismes de col·laboració amb el Cos de Policia.

El títol IV defineix els serveis que poden prestar les empreses de seguretat i les empreses privades amb vigilància pròpia, insistint que aquestes últimes empreses únicament podem realitzar uns determinats serveis que defineix la Llei i sempre en el marc de la pròpia

empresa. També fixa la forma de prestació dels serveis, en relació a la uniformitat i a les condicions que s'han de respectar en la custòdia de les armes de foc. El títol IV també enumera els serveis de seguretat que es poden prestar i, en particular, regula els serveis amb arma de foc, incidint en la seva obligatorietat en el transport de fons i deixant llibertat a les empreses en altres supòsits, precisant els casos en els quals es pot fer ús de les armes de foc. I finalment, aquest títol defineix els serveis d'investigació privada, l'àmbit d'actuació dels detectius privats, així com la forma en que s'han de materialitzar aquests serveis, i es dona una especial importància als informes d'investigació i al deure del secret professional com a garantia de les tasques encomandes.

El Títol V estableix el necessari control administratiu que ha de portar a terme el Cos de Policia i les actuacions d'inspecció que són imprescindibles per donar compliment de la normativa en un àmbit especialment sensible com és la seguretat privada. També defineix les mesures provisionals que el director del Cos de Policia pot adoptar, la finalitat de les quals consisteix en restablir amb celeritat la legalitat quan, entre altres, hi hagi un risc imminent o perjudici per a la seguretat pública.

El Títol VI defineix les infraccions i fixa les sancions que no abasten únicament a les empreses de seguretat, les empreses privades amb vigilància pròpia, el personal que es dedica a la seguretat i els centres de formació, sinó que també inclou els usuaris dels serveis de seguretat, de manera que es pugui garantir amb eficàcia el respecte de la normativa. Les sancions, modulables en funció de les infraccions, estan adaptades al nivell de professionalitat exigibles, essent més elevades per a les empreses que es dediquen de manera exclusiva a la seguretat privada que per a la resta.

Pel que fa al procediment sancionador, es contempla una regulació detallada i des d'una perspectiva seqüencial, tot distingint les fases inicial, d'instrucció i de resolució de l'expedient i respectuosa amb els drets i garanties dels presumptes infractors.

La Llei es clou amb una disposició addicional, una transitòria, una derogatòria i dues disposicions finals.

La disposició addicional ha de permetre actualitzar l'import de les sancions a partir de la Llei anual del pressupost de l'Estat, sense necessitat de modificar la present Llei, la disposició transitòria té per finalitat donar el temps suficient a les empreses per a què puguin dotar-se d'un director de seguretat, la disposició derogatòria deixa sense efecte els dos Decrets dels M.I. Veguers i qualsevol altra norma del mateix rang o de rang inferior que la contradigui. Finalment, incorpora una primera disposició final que acorda al Govern un termini d'un any per aprovar i publicar els reglaments de desplegament de la Llei i una disposició final segona que fixa l'entrada en vigor de la Llei en un termini d'un any des de la seva publicació.

Títol I. Disposicions generals

Article 1. *Objecte*

La present Llei té l'objecte següent:

- Regular l'activitat, la realització i la prestació dels serveis de vigilància per persones privades, físiques o jurídiques i de les empreses de formació
- Regular la professió dels detectius privats i les activitats que porten a terme.
- Establir el marc de col·laboració entre els serveis de seguretat privada i el Cos de Policia i/o l'autoritat de control.

Article 2. *Àmbit d'aplicació*

1. Les disposicions d'aquesta Llei són aplicables a les empreses de seguretat, a les empreses privades que disposen de vigilants, a les persones que desenvolupen funcions de vigilància per aquestes empreses i a les persones que exerceixen activitats de detectius privats.

2. Igualment, en la mesura que sigui pertinent en cada cas, s'apliquen als establiments obligats a disposar de mesures de seguretat, als usuaris que contracten serveis de seguretat privada, als tècnics de les empreses de seguretat, als operadors de seguretat, als professors de centres de formació en seguretat, a les empreses prestadores de serveis de seguretat informàtica, a les centrals receptores d'alarmes d'ús propi i als centres de formació de personal de seguretat privada.

3. El règim sancionador i les mesures provisionals, així com l'exercici de les facultats d'inspecció, també són aplicables a les empreses i personal que prestin serveis o exerceixin funcions de seguretat privada sense estar autoritzats.

Article 3. *Finalitats*

La seguretat privada té les finalitats següents:

- Protegir la seguretat dels béns i de les persones en l'àmbit privat.
- Contribuir a garantir la seguretat pública i a prevenir la comissió d'infraccions.
- Complementar el monopoli de la seguretat pública que correspon a l'Estat.

Article 4. *Activitats de seguretat privada*

1. Són activitats de seguretat privada les següents:

- a) La vigilància i la protecció de béns, establiments, llocs i esdeveniments, públics o privats, esportius, lúdics o culturals, així com de les persones que puguin ser-hi.
- b) L'acompanyament, la protecció i la defensa de persones físiques.
- c) El dipòsit, la custòdia, el recompte i la classificació de monedes i de bitllets, de joies, de metalls preciosos, d'obres d'art o de qualsevol altre objecte que, pel seu valor històric o cultural, poden requerir una vigilància i protecció especial.
- d) La vigilància de qualsevol objecte que per la seva perillositat necessita una vigilància i protecció especial.
- e) El transport i la recollida de fons i d'altres objectes previstos en els apartats c) i d).
- f) La instal·lació i el manteniment d'aparells, de dispositius i de sistemes de seguretat connectats amb centrals receptores d'alarmes o centres de control o de vigilància.
- g) L'explotació de centrals per a la connexió, recepció i verificació, i si s'escau, resposta i transmissió dels senyals d'alarma, així com la monitorització de qualsevol senyal de dispositius auxiliars per a la seguretat de les persones, de béns mobles o immobles o de compliment de mesures imposades, i la comunicació al Cos de Policia en cas que constatin alguna situació que pugui representar un perill per a la seguretat pública.
- h) La investigació privada en relació a persones, fets o actuacions sobre assumptes definits per aquesta Llei.

2. Queden fora de l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei les activitats relatives a la connexió a centrals receptores d'alarmes de sistemes de prevenció o protecció contra incendis o d'alarmes de tipus tècnic o assistencial, o de sistemes o serveis de control o manteniment.

Registreu-vos a LesLleis.com per
accedir al contingut complet d'aquesta pàgina.